

CRÒNICA LEGISLATIVA DE CATALUNYA

(DOGC d'1 de gener a 31 de desembre de 2014)

Anna M. Pla Boix*

1 Presentació: breu referència al context polític i parlamentari

Aquesta crònica legislativa proposa estudiar el catàleg de disposicions normatives d'incidència en matèria lingüística que varen publicar-se al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* (en endavant, DOGC) durant l'any 2014. Per consegüent, el període estudiat s'inclou dins la X legislatura del Parlament català, nascuda dels comicis anticipats celebrats el 25 de novembre de 2012.

El context sociopolític d'aquesta etapa estudiada és condicionat per una reivindicació que definirà l'agenda parlamentària i institucional del país al llarg de l'any: el dret a decidir el futur polític del poble de Catalunya. Durant l'any 2014, aquesta qüestió centrarà un ampli catàleg d'iniciatives parlamentàries i governamentals, algunes d'elles especialment rellevants i que transcendiran l'agenda política del Principat per acabar projectant-se en debats més amplis en seu de les Corts Generals. Entre aquestes iniciatives destaquen especialment, a tall d'exemple i per totes, l'aprovació per part del Ple del Parlament de diverses resolucions, com ara la Resolució 479/X, per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei orgànica de delegació a la Generalitat de Catalunya de la competència per autoritzar, convocar i celebrar un referèndum sobre el futur polític de Catalunya,¹ o la Resolució 602/X, per la qual es designen els tres diputats que defensaran davant el Congrés dels Diputats aquesta iniciativa legislativa.² El debat d'aquesta iniciativa en seu parlamentària posarà de manifest posicions polítiques irreconciliables sobre l'encaix de Catalunya i Espanya. Alhora, el Parlament aprovarà una llei especialment sensible en aquest àmbit: la Llei 10/2014, de 26 de setembre, de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana, que suscitarà intensos debats i serà impugnada al Tribunal Constitucional. Coetàniament, s'emprenen mesures per tal d'internacionalitzar la reivindicació política catalana, un encàrrec que el Parlament encomana al Govern per mitjà de la Moció 101/X, sobre la internacionalització del dret a decidir i de la consulta

*Anna M. Pla Boix, professora agregada de dret constitucional, Universitat de Girona, anna.pla@udg.edu.

Citació recomanada: PLA BOIX, Anna M. «Crònica legislativa de Catalunya. (DOGC d'1 de gener a 31 de desembre de 2014)», *Revista de Llengua i Dret*, núm. 63, 2015, p. 200-210 DOI [10.2436/20.8030.02.100](https://doi.org/10.2436/20.8030.02.100)

1 Tram. 270-00009/10. Adoptada pel Ple del Parlament a la sessió núm. 24, de 16 de gener de 2014. Vegeu DSPC-P 44 i BOPC 239. A la resolució indicada s'explicita que la convocatòria d'una consulta s'ha de considerar un escenari normal i plenament homologable als països amb tradició i naturalesa democràtiques, com és el cas del Canadà o la Gran Bretanya. S'hi afegeix també que el Consell d'Europa considera el referèndum com el mecanisme més idoni i democràtic per conèixer la voluntat dels ciutadans en qüestions d'aquesta naturalesa. Partint d'aquesta base, la resolució subratlla textualment que «la convocatòria i celebració d'un referèndum sobre el futur polític de Catalunya pot tenir encaix en la Constitució, en la mesura que aquesta no exclou la possibilitat d'un referèndum consultiu en l'àmbit d'una comunitat autònoma ni estableix límits quant al seu contingut», per la qual cosa l'article únic de la resolució proposa que es delegui a la Generalitat de Catalunya la competència per autoritzar, convocar i celebrar un referèndum consultiu perquè els catalans es pronunciïn sobre el futur polític col·lectiu de Catalunya, en els termes que s'acordin amb el Govern de l'Estat.

2 Tram. 271-00002/10. Adoptada pel Ple del Parlament a la sessió núm. 29, de 26 de març de 2014. Publicada al DSPC-P 54 i BOPC 290. Es designen els diputats Jordi Turull i Negre, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Marta Rovira i Vergés, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Joan Herrera Torres, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

sobre el futur polític de Catalunya.³ Aquestes, entre d'altres iniciatives parlamentàries i governamentals, situaran la reivindicació d'una consulta i el debat sobre la independència de Catalunya en l'agenda política a escala nacional i internacional. Finalment, el 9 de novembre de 2014, després d'una històrica manifestació que omplirà els carrers de la capital catalana durant la Diada i enmig d'intenses vicissituds polítiques i jurisdiccionals –com en donen bon testimoni les hemeroteques–, se celebrarà una consulta que, malgrat no tenir reconeixement jurídic, adquirirà un simbolisme polític que transcendirà les fronteres del país i mobilitzarà centenars de milers de catalans. Una consulta a la ciutadania, per cert, que ja havia centrat intensos debats polítics i parlamentaris des que fou anunciada pels representants de les formacions polítiques majoritàries a l'hemicicle el 12 de desembre de 2013,⁴ com ja ressenyàvem a la crònica legislativa catalana editada a l'anterior número d'aquesta revista. L'etapa estudiada, per consegüent, abraça un escenari singular en la història política del Principat.

Paral·lelament, l'hemicicle català serà escenari d'intensos debats de política lingüística. Bona part d'aquestes iniciatives i debats parlamentaris se centraran a denunciar atemptats contra la unitat de la llengua catalana procedents d'altres territoris del domini lingüístic, i molt especialment de l'Aragó. En aquest sentit, recordem que el maig de 2013 el Ple de les Corts d'Aragó aprovava una nova llei de llengües d'Aragó especialment lesiva per a l'estatus jurídic de la llengua catalana a la Franja. S'aprova com a Llei 3/2013, de 9 de maig, d'ús, protecció i promoció de les llengües i modalitats lingüístiques pròpies d'Aragó.⁵ Suscitarà un amplíssim rebuig polític i social, un rebuig que s'acabarà projectant en diverses iniciatives polítiques, parlamentàries i jurisdiccionals. Als efectes que aquí interessin, la llei no preveu, al llarg del seu articulat, ni una sola referència explícita a la llengua catalana, i la designa eufemísticament bo i inventant una denominació arbitrària i acientífica: LAPAO, «lengua aragonesa propia del área oriental».⁶ La norma també preveu la creació de l'Acadèmia Aragonesa de la Llengua, que podrà establir unes normes i una gramàtica pròpies per al català parlat a l'Aragó, com si fos una llengua diferent. Doncs bé, amplíssims sectors polítics i socials criticaran aquesta invectiva política i la valoraran com un despropòsit sense precedents en l'escenari del dret comparat. El Parlament de Catalunya no en serà cap excepció. Per denunciar aquestes circumstàncies, l'hemicicle català adoptarà diverses iniciatives, com ara la Resolució 500/X, sobre la promoció de la unitat i les denominacions pròpies de la llengua catalana,⁷ o la Resolució 501/X del Parlament, de rebuig de les denominacions impròpies de la llengua catalana i sobre la promoció de l'ús i el prestigi del català a l'Aragó.⁸ En ambdues resolucions, el Ple del Parlament fa explícit el seu rebuig de totes les denominacions impròpies de la llengua catalana que atempten contra la unitat de la llengua i que no responen als criteris científics, filològics i acadèmics establerts internacionalment, ni als noms històrics, tradicionals o locals, reconeguts i establerts pels mateixos estaments com a expressions o modalitats territorials d'una mateixa llengua, la catalana. Més concretament, el Parlament hi expressa la seva preocupació per la decisió del Govern d'Aragó i de les Corts d'Aragó d'evitar anomenar el català i l'aragonès amb llurs denominacions pròpies com a

3 Tram. 302-00145/10. Adoptada pel Ple del Parlament a la sessió núm. 30, de 10 d'abril de 2014. Publicada al DSPC-P 57 i BOPC 301. En aquesta moció, el Ple de l'hemicicle expressa la convicció que l'escenari i la comunitat internacionals, i també el conjunt de la societat europea, tenen una importància cabdal per donar a conèixer la voluntat majoritària del poble de Catalunya de decidir el seu futur polític per mitjà de la consulta prevista per al 9 de novembre. Partint d'aquesta base, el Parlament insta el Govern a intensificar els esforços per difondre entre l'opinió pública internacional, els governs dels estats i les institucions i els actors internacionals principals la determinació majoritària del poble de Catalunya de decidir el seu futur polític col·lectiu. L'insta també a coordinar-se amb les entitats de la societat civil que treballen per difondre en l'àmbit internacional les aspiracions democràtiques del poble de Catalunya per utilitzar tots els instruments de diplomàcia pública a l'abast amb vista a internacionalitzar el dret a decidir i tenir en compte les comunitats catalanes a l'exterior per a la consecució d'aquest objectiu, així com a treballar per tal d'obtenir suports internacionals necessaris.

4 La pregunta proposada respon a la següent dicció: «Vol que Catalunya sigui un estat? I en cas de resposta afirmativa, vol que aquest estat sigui independent?» La data anunciada per a la seva celebració és el 9 de novembre de 2014. Aquesta proposta comptarà amb el suport polític de Convergència i Unió, Esquerra Republicana de Catalunya, Iniciativa per Catalunya Verds i la Candidatura d'Unitat Popular, que sumen 87 dels 135 escons del Parlament de Catalunya.

5 [Boletín Oficial de Aragón, núm. 100, de 24 de maig de 2013.](#)

6 La dicció del seu article 5 és inèdita. Intitulat “Zonas de utilización de las lenguas y modalidades lingüísticas propias”, disposa que, a més del castellà, llengua utilitzada a tota la comunitat autònoma, als efectes d'aquesta llei existeixen a Aragó: «a) Una zona de utilització històrica predominant de la llengua aragonesa propia de las áreas pirenaica y prepirenaica de la Comunidad Autónoma, con sus modalidades lingüísticas. b) Una zona de utilització històrica predominant de la llengua aragonesa propia del área oriental de la Comunidad Autónoma, con sus modalidades lingüísticas.»

7 Tram. 250-00431/10. Adoptada pel Ple del Parlament a la sessió núm. 10, de 30 de gener de 2014. Vegeu DSPC-C 316 i BOPC 261.

8 Tram. 250-00441/10. Adoptada pel Ple del Parlament a la sessió núm. 10, de 30 de gener de 2014. Vegeu DSPC-C 316 i BOPC 261.

llengües del seu territori. Partint d'aquesta base, ambdues resolucions insten el Govern de la Generalitat, entre d'altres iniciatives, a demanar al Govern d'Aragó que consideri el català patrimoni aragonès i patrimoni comú amb els altres territoris del domini lingüístic català, i l'insta també a adoptar les mesures pertinents.

D'altres debats discutits a d'altres territoris del domini lingüístic català centraran també l'interès polític del Parlament. Aquest és el cas del conflicte lingüístic en l'àmbit educatiu que es viu a les Illes. N'ofereix un bon exemple la Resolució 589/X del Parlament de Catalunya, sobre la llengua catalana als centres docents no universitaris de les Illes Balears. Entre d'altres previsions, aquesta resolució parlamentària insta el Govern de la Generalitat a mostrar el seu rebuig del Decret 15/2013, de 19 d'abril, pel qual es regula el tractament integrat de les llengües als centres docents no universitaris de les Illes Balears, atès que, en paraules de la resolució, «afecta negativament la pervivència de la llengua catalana i no ajuda els alumnes de les escoles de les Illes Balears a millorar ni llurs competències lingüístiques ni llur rendiment acadèmic». Així mateix, el Parlament expressa el seu rebuig de la Llei 9/2013, de 23 de desembre, sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears, i l'Avantprojecte de Llei reguladora de la convivència escolar i de l'autoritat del professorat dels centres educatius de les Illes Balears, atès que, també en paraules de la resolució, «atempten contra la llibertat d'expressió i pretenen esborrar les nostres senyes d'identitat comunes». Finalment, s'explicita el rebuig davant l'actitud de falta de diàleg i de consens del Govern de les Illes Balears respecte a tota la comunitat educativa i la resta d'agents socials.⁹

Així doncs, durant tot l'any 2014 el Parlament de Catalunya esdevindrà escenari privilegiat de debat entorn de temes d'incidència en l'estatus jurídic de la llengua catalana que abracen més enllà de l'àmbit territorial de Catalunya. Ara bé, si una iniciativa d'incidència en aquesta matèria centra el màxim interès polític durant el període estudiat és l'aprovació, per part de les Corts Generals, de la Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la millora de la qualitat educativa, coneguda com a llei Wert o LOMCE. L'aprovació d'aquesta més que controvertida disposició legal centrarà, durant tot l'any, diverses iniciatives de rebuig, com ara la Resolució 590/X del Parlament de Catalunya, sobre la defensa del model inclusiu de l'escola catalana i el rebuig de la Llei orgànica de millora de la qualitat educativa,¹⁰ o, a tall d'exemple i per totes, la Resolució 557/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'acorda d'interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la millora de la qualitat educativa. En aquesta darrera resolució, el Ple del Parlament acorda impugnar diversos preceptes d'aquesta disposició legal davant el Tribunal Constitucional a través d'un recurs d'inconstitucionalitat, actualment en tràmit.¹¹

Finalment, entre les iniciatives parlamentàries d'incidència lingüística que es tramiten al llarg de l'any estudiat mereixen ser destacades especialment, a tall d'exemple i per totes, l'aprovació, per part del Ple de l'hemicicle, de la Moció 152/X, sobre la defensa del caràcter plurilingüe de l'Estat,¹² o la Moció 106/X, sobre la política lingüística i sobre el Consorci per a la Normalització Lingüística.¹³

A la primera de les mocions esmentades, el Parlament encomana al Govern diversos objectius: primerament, l'encàrrec de continuar i aprofundir les converses amb la resta de governs de comunitats autònomes amb llengua oficial diferent del castellà per fer efectiu el reconeixement del plurilingüisme de l'Estat de la manera més àmplia possible; segonament, dur a terme les accions necessàries perquè a les Corts Generals sigui possible l'ús, en totes les sessions i en tots els documents, de les llengües considerades oficials a l'Estat; en tercer lloc, instar el Govern de l'Estat a donar suport a l'acció de projecció exterior de l'Institut Ramon Llull i a la col·laboració de l'Institut Cervantes amb aquest organisme; en quart lloc, fer les gestions pertinents amb el Govern de l'Estat perquè revisi la comunicació dels llocs web d'organismes oficials per tal que reflecteixin el plurilingüisme de l'Estat i donin la informació en totes les llengües oficials, bo i explicitant que, pel que fa al català, a més, es rectifiqui el secessionisme lingüístic que comporta la diferenciació entre català i valencià; i, finalment, se li encomana el deure de negociar amb el Govern de l'Estat per tal que faciliti l'intercanvi de

9 Tram. 250-00774/10. Adoptada per la Comissió d'Ensenyament i Universitats a la sessió tinguda el 20 de març de 2014. Publicada al DSPC-C 377 i BOPC 297.

10 Tram. 250-00776/10. Adoptada per la Comissió d'Ensenyament i Universitats a la sessió tinguda el 20 de març de 2014. Publicada al DSPC-C 377 i BOPC 297.

11 Tram. 212-00003/10 i 212-00005/10. Adoptada pel Ple del Parlament a la sessió tinguda el 26 de febrer de 2014. Publicada al DSPC-P 49 i BOPC 272.

12 Tram. 302-00208/10. Publicada al BOPC 421, de 3 de novembre de 2014.

13 Tram. 302-00148/10. Aprovada pel Ple del Parlament a la sessió tinguda el 25 d'abril de 2014. Vegeu DSPC-P 59 i BOPC 311.

l'espai radioelèctric entre Catalunya i les diverses comunitats amb llengües oficials diferents del castellà amb l'objectiu de facilitar l'accés compartit a les programacions de ràdio i televisió.

En el que concerneix la segona de les mocions esmentades, la Moció 106/X, sobre la política lingüística i sobre el Consorci per a la Normalització Lingüística, el Parlament insta el Govern a elaborar una acció de política lingüística que tingui com a referent la Llei de política lingüística, que centri les actuacions en accions planificades i pactades amb els sectors, i que garanteixi els recursos suficients per implementar les actuacions necessàries per aconseguir l'ús normal del català en tots els àmbits i garantir la preparació lingüística de la població. Per fer-ho possible, exigeix una coordinació interdepartamental que garanteixi cobrir, mitjançant la tasca del Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL), la demanda de formació en llengua catalana per a tots els sectors que ho requereixin, i que es treballi per assegurar l'accés a aquesta formació de totes les franges de població que vulguin aprendre el català. Amb referència a l'oferta pública de formació en llengua catalana suficient i de qualitat, en aquesta moció s'insta el Govern a dur a terme les accions necessàries perquè, progressivament, el Consorci per a la Normalització Lingüística gestioni els recursos econòmics de la Generalitat destinats a la formació en llengua catalana i coordini les accions formatives amb l'objectiu de tendir a suprimir els convenis amb altres entitats habilitades. L'objectiu se centra a garantir especialment, en tot el territori de Catalunya, l'accés a l'oferta pública i de qualitat d'aprenentatge de les llengües oficials a les persones immigrants i persones adultes que no tenen prou competència lingüística. Finalment, la moció insta el Govern a acabar el Pla director del Consorci per a la Normalització Lingüística en un termini de tres mesos i presentar-lo als òrgans de govern del CPNL perquè sigui discutit amb els ens locals que hi participen, així com a fer-lo públic, bo i reforçant el paper que té el CPNL com a ens públic referent en aquesta matèria i instrument imprescindible de la política lingüística del país.

2 Novetats legislatives en l'estatus jurídic de la llengua catalana: previsions de la Llei 16/2014, de 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea

L'estudi del corpus normatiu d'incidència en l'estatus normatiu de l'idioma permet concloure que durant l'any 2014 el dret lingüístic català no experimenta canvis especialment rellevants. Durant aquest període, el Parlament de Catalunya aprovarà més d'una vintena de lleis,¹⁴ la major part de les quals no preveu cap tipus de referència a la qüestió lingüística. Ara bé, entre aquestes normes, cal destacar la Llei 16/2014, de 4 de desembre, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea,¹⁵ perquè al llarg del seu articulat sí que estableix referències explícites a l'estatus jurídic de la llengua catalana en un àmbit públic especialment sensible.

D'entrada, el seu article 2 defineix «la diplomàcia cultural de Catalunya» com el conjunt d'activitats de diplomàcia pública que consisteixen en la projecció internacional de la creació, la indústria i la llengua catalanes, en el suport a la formació exterior dels creadors i en la participació en organitzacions culturals internacionals, d'acord amb la normativa vigent. Per la seva banda, l'article 3 defineix els principis que inspiraran l'acció exterior de Catalunya i les relacions de la Generalitat amb la Unió Europea. Entre aquests principis, el seu paràgraf e) disposa el reconeixement del dret de les persones i dels pobles a la defensa i la promoció de la cultura, la llengua i la identitat. Així mateix, el seu article 4 descriu com una de les finalitats d'aquesta acció exterior de Catalunya la de promoure internacionalment la llengua i la cultura catalanes. Entre les funcions del Govern en aquest àmbit, l'article 12 de la llei li encomana les següents: primerament, fomentar la llengua i la cultura pròpies de Catalunya dins i fora de la Unió Europea, i situar el model cultural i lingüístic del país com a referent internacional; segonament, li encomana la funció de potenciar l'Institut Ramon Llull com a agent de promoció internacional de la llengua catalana i de la cultura expressada en català, així com de coordinar-ne les accions amb les de les delegacions del Govern a l'exterior i davant la Unió Europea i amb les de les oficines sectorials del Govern a l'exterior; finalment, prescriu que haurà de vetllar perquè l'aranès, com a llengua oficial a Catalunya i pròpia d'Aran, sigui objecte de difusió a l'exterior, especialment en els àmbits de veïnatge transfronterers. I mereixen ser destacades també les previsions del seu article 24, intitulat “Estatus jurídic del català a la Unió Europea”: aquest precepte preveu que la Generalitat

¹⁴ Per a una ampliació sobre les lleis aprovades al llarg de l'any 2014, vegeu <http://www.parlament.cat/web/activitat-parlamentaria/lleis>.

¹⁵ Publicada al DOGC 6768, de 4 de desembre de 2014.

ha d'emprendre les accions i les mesures necessàries per garantir l'ús del català a les institucions europees i per assolir el reconeixement de l'oficialitat de la llengua catalana a la Unió Europea.

Finalment, trobem d'altres referències explícites a la llengua catalana als articles 27 i 32 de la llei. Pel que fa a l'article 27, el paràgraf quart precisa, textualment, que «la Generalitat ha d'emprendre les accions necessàries, tal com disposa l'Estatut, per a la presència i la utilització de la llengua catalana en les organitzacions internacionals i en els tractats internacionals de contingut cultural o lingüístic». Finalment, l'article 32.2 disposa, entre d'altres previsions, que el Govern ha de garantir la projecció internacional de la llengua i la cultura catalanes. Així doncs, la protecció jurídica de la llengua catalana esdevé un eix vertebrador que es té present a l'hora de desenvolupar diferents previsions de la norma.

Dit això, més enllà de les normes amb rang legal, durant l'any 2014 també s'aprova un ampli catàleg de disposicions normatives de rang reglamentari –decrets, ordres i resolucions–, bona part de les quals, i seguint la tendència d'anys precedents, persegueix l'objectiu de promoure el procés de normalització de la llengua pròpia o bé preveu certes previsions lingüístiques projectades a àmbits molt sectorials, en els termes que s'exposaran succintament a continuació.

3 El procés de normalització de la llengua catalana a les normes de rang reglamentari

3.1 L'activitat subvencional de la Generalitat de Catalunya: consideracions generals

Seguint la tendència d'anys anteriors, al llarg del període estudiat la Generalitat impulsa el procés de normalització de la llengua catalana a través de l'activitat subvencional, una activitat consolidada com un instrument bàsic de les polítiques públiques de foment no tan sols en els àmbits estrictament lingüístic i cultural –que són els que ens interessen en aquesta crònica legislativa–, sinó també en els àmbits econòmic i social. De fet, l'estudi dels diaris oficials de la Generalitat editats durant l'any posa especialment de manifest la convocatòria d'un ampli catàleg d'ajuts i subvencions públiques, que s'estudiaran a continuació. Es tracta d'ajuts i subvencions que es projecten en diversos àmbits públics i s'adrecen a diferents destinataris.

Entre aquests destinataris, destaquen especialment les comunitats catalanes a l'exterior, que seran objecte d'iniciatives com ara, a tall d'exemple i per totes, l'Ordre PRE/72/2014, de 19 de març, per la qual s'aproven les bases reguladores del procediment per a la concessió de subvencions per a les comunitats catalanes de l'exterior.¹⁶ I, seguint la tendència d'anys precedents, també és destacable l'activitat subvencional de la Generalitat projectada en l'àmbit de les activitats audiovisuals. Durant tot l'any 2014 el DOGC publica un ampli llistat de convocatòries públiques d'ajuts i subvencions adreçats a normalitzar la llengua catalana en sectors com ara el cinema, la televisió, la ràdio o els mitjans informatius digitals.

Així, en l'àmbit del cinema, destaquen iniciatives com ara la Resolució CLT/638/2014, de 10 de març, per la qual es dona publicitat a l'Acord del Consell d'Administració de l'Institut Català de les Empreses Culturals, pel qual s'aproven les bases específiques que han de regir la concessió de subvencions per a la digitalització de sales d'exhibició cinematogràfica,¹⁷ i la resolució sobre convocatòria per a la concessió de subvencions, en règim de concurrència competitiva, per a la traducció, la localització, l'adaptació i l'arxiu de subtítols de llargmetratges, curmetratges i documentals originals en llengua catalana o en català i altres llengües produïts a Catalunya.¹⁸ Val a dir que, en aquest àmbit, l'Institut Ramon Llull també ha convocat subvencions. N'és un bon exemple la resolució de l'Institut per la qual es convoquen subvencions, en règim de concurrència competitiva, per a presentacions fora del domini lingüístic de llargmetratges, curmetratges i documentals produïts a Catalunya.¹⁹

Pel que fa a la televisió i la ràdio, poden destacar-se disposicions com ara l'Ordre PRE/125/2014, de 15 d'abril, per la qual es modifiquen les bases reguladores del procediment per a la concessió de subvencions estructurals a emissores de televisió de titularitat privada en català o en aranès, aprovades per l'Ordre

¹⁶ [DOGC núm. 6588, de 24 de març de 2014.](#)

¹⁷ [DOGC núm. 6589, de 25 de març de 2014.](#)

¹⁸ [DOGC núm. 6588, de 24 de març de 2014.](#)

¹⁹ [DOGC núm. 6588, de 24 de març de 2014.](#)

PRE/123/2013, de 17 de juny,²⁰ o bé, per totes, la Resolució PRE/1081/2014, de 14 de maig, de convocatòria per a la concessió de subvencions estructurals a emissores de ràdio en català o en aranès, de titularitat privada, corresponent a l'any 2014.²¹ I, enllaçant encara amb els mitjans de comunicació, poden ressenyar-se també altres subvencions concebudes amb l'objectiu d'enfortir l'espai català de comunicació. En són un bon exemple, per totes, l'Ordre PRE/189/2014, de 17 de juny, per la qual s'aproven les bases reguladores del procediment per a la concessió de subvencions a entitats sense ànim de lucre i organitzacions professionals del sector de la comunicació per al desenvolupament d'iniciatives que contribueixin al foment del periodisme i a l'enfortiment de l'espai català de comunicació,²² o bé la Resolució PRE/1492/2014, de 23 de juny, de convocatòria per a la concessió de subvencions a entitats sense ànim de lucre i organitzacions professionals del sector de la comunicació per al desenvolupament d'iniciatives que contribueixin al foment del periodisme i a l'enfortiment de l'espai català de comunicació, corresponent a l'any 2014.²³ En totes les convocatòries esmentades, en les bases corresponents, es tenen ben presents la qüestió lingüística i la normalització de la llengua pròpia.

Finalment, el camp de la producció editorial en llengua catalana tampoc ha quedat bandejat d'aquesta activitat subvencional. Ben al contrari, al llarg d'aquest any 2014 s'han convocat subvencions i ajuts nombrosos a la producció literària, que comprenen diferents destinataris i en promouen diferents dimensions. Aquest és el cas, a tall d'exemple i per totes, de la Resolució CLT/492/2014, de 20 de febrer, de convocatòria per a la concessió de subvencions, en règim de concurrència competitiva, a la producció editorial en llengua catalana o occitana i a l'edició de partitures d'especial interès cultural,²⁴ o de la Resolució CLT/493/2014, de 20 de febrer, de convocatòria per a la concessió de subvencions, en règim de concurrència no competitiva, a la producció editorial en català i en occità, i per a l'edició de partitures de professionals de la composició musical de Catalunya.²⁵

Val a dir que, en aquest àmbit de foment de la producció literària en català, a part de la Generalitat, hi assumirà també un paper especialment rellevant l'Institut Ramon Llull. En aquest sentit, al llarg de l'any l'Institut formalitza diverses convocatòries de subvencions, com ara la convocatòria de subvencions per a la traducció d'obres literàries i de pensament originals en llengua catalana durant l'any 2014;²⁶ la convocatòria per a empreses editorials de literatura infantil i juvenil;²⁷ la convocatòria de subvencions per a desplaçaments fora del domini lingüístic d'escriptors i escriptores en llengua catalana i traductors i traductores del català per a l'any 2014;²⁸ la convocatòria de subvencions per a residències de traductors de la literatura catalana per a l'any 2014;²⁹ o la convocatòria, a tall d'exemple i per totes, per a la concessió de subvencions, en règim de concurrència competitiva, per a la realització d'activitats de promoció i difusió exterior de la literatura catalana i de pensament que es realitzin durant l'any 2014.³⁰

I, a tall de conclusió, convé apuntar també que durant aquest 2014 es convoquen d'altres ajuts i subvencions amb l'objectiu de normalitzar la llengua catalana. Comprenen diferents àmbits. Per posar-ne només alguns exemples, pot destacar-se la Resolució CLT/180/2014, de 14 de gener, per la qual es dóna publicitat a l'Acord del Consell d'Administració de l'Institut Català de les Empreses Culturals, de segona modificació de les bases específiques que han de regir la concessió d'ajuts, en la doble modalitat d'aportacions reintegrables i subvencions, per al desenvolupament de les empreses culturals;³¹ la Resolució CLT/611/2014, de 14 de març, per la qual es dóna publicitat a l'Acord del Consell d'Administració de 26 de febrer de 2014 de l'Oficina de

20 [DOGC núm. 6607, de 22 d'abril de 2014.](#)

21 [DOGC núm. 6626, de 20 de maig de 2014.](#)

22 [DOGC núm. 6649, de 23 de maig de 2014.](#)

23 [DOGC núm. 6654, d'1 de juliol de 2014.](#)

24 [DOGC núm. 6578, de 10 de març de 2014.](#)

25 [DOGC núm. 6578, de 10 de març de 2014.](#)

26 [DOGC núm. 6588, de 24 de març de 2014.](#)

27 [DOGC núm. 6588, de 24 de març de 2014.](#)

28 [DOGC núm. 6588, de 24 de març de 2014.](#)

29 [DOGC núm. 6588, de 24 de març de 2014.](#)

30 [DOGC núm. 6588, de 24 de març de 2014.](#)

31 Vegeu les modificacions de les bases de l'annex 1 de l'acord relatiu a l'ús de les llengües catalana o occitana. Publicada al [DOGC núm. 6554, de 4 de febrer de 2014.](#)

Suport a la Iniciativa Cultural, de convocatòria per a la concessió de subvencions en matèria cultural per a l'any 2014;³² o la Resolució CLT/587/2014, de 3 de març, per la qual es dona publicitat a les subvencions concedides pel Departament de Cultura durant l'any 2013 i als convenis de col·laboració subscrits per l'Oficina de Suport a la Iniciativa Cultural, adscrita al Departament de Cultura, durant l'any 2013.³³

En tot cas, més enllà d'aquesta activitat subvencional, el procés de normalització de l'ús de la llengua catalana s'articula des d'altres mecanismes i s'encomana a diferents entitats. Així, per exemple, en l'esfera local, mereix ser destacada la publicació al DOGC de l'Edicte sobre aprovació inicial del Reglament per a l'ús de la llengua catalana a l'Ajuntament de Lleida, pel qual s'obre el termini d'exposició pública.³⁴ Pel que fa a les entitats de foment de la llengua catalana, un any més el DOGC n'anunciarà el cens, per Resolució CLT/1634/2014, de 30 de juny.³⁵ I amb relació a les corporacions de dret públic, durant l'any estudiat diferents col·legis professionals de Catalunya inscriuen al Registre els seus estatuts, en l'articulat dels quals, emprant diferents terminologies, s'hi esmenta que la llengua catalana n'és la llengua pròpia. Aquest és el cas, a tall d'exemple i per totes, dels estatuts del Col·legi de Dietistes-Nutricionistes de Catalunya,³⁶ del Col·legi d'Economistes de Catalunya,³⁷ del Col·legi d'Agents de la Propietat Immobiliària de Lleida³⁸ o del Col·legi de Psicologia de Catalunya.³⁹

3.2 La normalització del català a l'Administració de justícia: estat de la qüestió

Seguint la tendència d'anys precedents, durant el 2014 l'Administració de justícia continua essent, més que mai, un dels àmbits públics on la presència i l'ús de la llengua catalana esdevenen més minoritzats, i fins i tot residuals si es prenen en consideració les darreres estadístiques sobre usos lingüístics dels operadors jurídics.

Conscient d'aquest dèficit, durant el període estudiat s'emprendran diverses iniciatives. Un bon exemple l'ofereix la Resolució 543/X del Parlament de Catalunya, sobre la llengua catalana en l'àmbit de la justícia.⁴⁰ Adoptada en seu de la Comissió de Justícia i Drets Humans a la sessió tinguda el 20 de febrer de 2014, en aquesta resolució el Parlament insta el Govern, entre altres mesures, a emprendre les accions necessàries davant el Govern de l'Estat per tal que aquest compleixi les recomanacions del Consell d'Europa sobre l'aplicació de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries, i, especialment, pel que fa a modificar el marc jurídic, amb la finalitat que les autoritats judicials facin les actuacions judicials en català a petició de qualsevol de les parts; adoptar les mesures necessàries perquè el personal al servei de l'Administració de justícia tingui un nivell adequat de coneixement de llengua catalana; revisar els plans de contractació, carrera i capacitació per garantir el coneixement de la llengua catalana per part del personal al servei de l'Administració de justícia, i garantir la presència de la llengua catalana en els serveis públics de l'Estat. Així mateix, s'encomana al Govern disposar els recursos necessaris i suficients per tal d'oferir formació especialitzada en llengua catalana i en llenguatge jurídic català als diversos operadors de l'àmbit de la justícia, i també col·laborar amb les organitzacions i les associacions de promoció de la llengua catalana en aquest àmbit per facilitar recursos complementaris als professionals jurídics. Finalment, la resolució preveu l'encàrrec d'avaluar anualment l'impacte i l'eficàcia de les accions dutes a terme amb la finalitat de

32 [DOGC núm. 6587, de 21 de març de 2014.](#)

33 [DOGC núm. 6585, de 19 de març de 2014.](#)

34 [DOGC núm. 6649, de 23 de juny de 2014.](#)

35 [DOGC núm. 6663, de 14 de juliol de 2014.](#)

36 Resolució JUS/2752/2013, de 20 de desembre, per la qual s'inscriuen al Registre de Col·legis Professionals de la Generalitat de Catalunya els estatuts del Col·legi de Dietistes-Nutricionistes de Catalunya. Publicada al [DOGC núm. 6534, de 7 de gener de 2014](#). Vegeu l'article 5.1.o), en què es diu que forma part de les funcions públiques pròpies del Col·legi «fomentar l'ús de la llengua catalana entre les persones col·legiades i en els àmbits institucionals i socials en els quals s'exerceix la professió».

37 Resolució JUS/1235/2014, de 30 de maig, de modificació dels estatuts del Col·legi d'Economistes de Catalunya. Publicada al [DOGC núm. 6639, de 6 de juny de 2014](#).

38 Resolució JUS/1405/2014, d'11 de juny, per la qual s'inscriuen al Registre de Col·legis Professionals de la Generalitat de Catalunya els estatuts del Col·legi d'Agents de la Propietat Immobiliària de Lleida. Publicada al [DOGC núm. 6648, de 20 de juny de 2014](#).

39 Resolució JUS/2261/2014, de 8 d'octubre, per la qual s'inscriuen al Registre de Col·legis Professionals de la Generalitat de Catalunya els estatuts del Col·legi Oficial de Psicologia de Catalunya. Publicada al DOGC núm. 6729, de 16 d'octubre de 2014.

40 Tram. 250-00838/10. Adoptada en seu de la Comissió de Justícia i Drets Humans a la sessió núm. 18, tinguda el 20 de febrer 2014. Publicada al DSPC-C 346 i BOPC 272.

promoure el coneixement de la llengua catalana en l'àmbit de la justícia, atesa la greu situació d'involució, i el Parlament requereix al Departament de Justícia que l'informi anualment sobre aquesta qüestió.

D'aquesta manera, el Parlament de Catalunya continuarà impulsant diverses iniciatives per promoure la presència i l'ús de la llengua pròpia en un àmbit públic que continua essent, per manament de l'article 149.1.5 de la Constitució, un reducte competència exclusiva de l'Estat, la qual cosa dificulta la formulació i la implementació de polítiques públiques per corregir aquestes mancances. Aquestes restriccions de naturalesa competencial no impediran iniciatives com l'adoptada a la Resolució 691/X del Parlament de Catalunya, sobre les proves d'accés a advocat i procurador dels tribunals.⁴¹ Entre d'altres mesures, en aquesta resolució el Parlament de Catalunya insta el Govern, textualment, a «dur a terme, amb caràcter urgent, les converses i negociacions necessàries amb els ministeris d'Educació i de Justícia per a garantir que les proves d'accés a advocat i procurador dels tribunals es puguin fer de forma descentralitzada, de manera que els aspirants les puguin fer a les comunitats autònomes respectives i en la llengua cooficial de llur elecció». S'hi afegeix que es negociï també amb els mateixos ministeris amb l'objectiu de garantir que els continguts de les proves d'accés a advocat i procurador dels tribunals recullin adequadament la realitat del dret propi que existeix i s'aplica a la pràctica en diverses comunitats autònomes i forals de l'Estat. Per fer-ho possible, finalment s'encomana el deure de negociar permanentment amb les universitats catalanes, els col·legis professionals implicats i les organitzacions representatives dels estudiants i aspirants afectats. D'aquesta manera, es pretén avançar en la línia de garantir la presència de la llengua pròpia en aquestes proves d'accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals.

En aquest sentit, cal recordar que, com posàvem de manifest a la crònica legislativa publicada al darrer exemplar d'aquesta revista, al llarg de l'any 2013 les conselleries de Justícia i Cultura de la Generalitat iniciaven negociacions amb diversos col·lectius professionals implicats en el món del dret amb l'objectiu d'impulsar mesures de normalització de la llengua a la justícia. El 23 de juliol de 2013 aquestes negociacions conclouen amb la signatura de diversos acords marc de col·laboració entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya, a través dels departaments de Cultura i Justícia, i diversos col·lectius implicats en el món jurídic. Més concretament, se signen acords de col·laboració amb el Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya; el Consell dels Il·lustres Col·legis de Procuradors dels Tribunals; el Consell dels Il·lustres Col·legis de Graduats Socials de Catalunya; el Deganat de Registradors de la Propietat, Mercantils i de Béns Mobles de Catalunya, o el Col·legi de Notaris de Catalunya. L'objectiu d'aquests acords se centrava a promoure l'ús de la llengua pròpia en la pràctica diària de diversos col·lectius professionals del món del dret. Doncs bé, durant l'any 2014, s'avança en el desenvolupament d'aquests acords i en l'aprofundiment d'aquest procés de normalització lingüística.

3.3 La normalització del català a l'ensenyament

Durant l'any estudiat, el model de conjunció lingüística a l'escola catalana continua essent objecte, més que mai, de conflictes i controvèrsies jurídiques que transcendeixen als mitjans de comunicació. Les hemeroteques en donen bon testimoni. Com ja posàvem de manifest en l'anterior crònica legislativa catalana, aquesta conflictivitat és condicionada per un esdeveniment legislatiu clau que centrarà el debat polític i mediàtic a Catalunya: l'aprovació de la Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la millora de la qualitat educativa, també coneguda com a LOMCE o Llei Wert, en els termes que s'estudien a la crònica legislativa de l'Estat editada en aquesta revista, a la qual ens remetem pel que fa a l'estudi del seu contingut i abast.

Durant el 2014 aquesta llei centrarà intensos debats i serà objecte de diverses iniciatives que ja hem ressenyat succintament al capítol introductori d'aquesta crònica. Aquest és el cas, a tall d'exemple i per totes, de la Resolució 590/X del Parlament de Catalunya, sobre la defensa del model inclusiu de l'escola catalana i el rebuig de la Llei orgànica de millora de la qualitat educativa,⁴² o de la Resolució 557/X del Parlament de Catalunya, per la qual s'acorda d'interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la millora de la qualitat educativa.⁴³

41 Tram. 250-00994/10. Adoptada en seu de la Comissió de Justícia i Drets Humans a la sessió núm. 22, tinguda el 5 de juny 2014. Vegeu DSPC-C 427 i BOPC 342.

42 Tram. 250-00776/10. Adoptada per la Comissió d'Ensenyament i Universitats a la sessió tinguda el 20 de març de 2014. Publicada al DSPC-C 377. Publicació: BOPC 297.

43 Tram. 212-00003/10 i 212-00005/10. Adoptada pel Ple del Parlament a la sessió tinguda el 26 de febrer de 2014. Publicada al

Dit això, l'aprovació d'aquesta reforma educativa regressiva en el que concerneix l'estatus de la llengua catalana en l'àmbit educatiu no impedirà l'adopció de diverses mesures de política lingüística concebudes amb l'objectiu d'afavorir una major presència de la llengua pròpia en aquest sector. Així, si ho projectem a l'àmbit de l'ensenyament no universitari, pot destacar-se l'aprovació del Decret 39/2014, de 25 de març, pel qual es regulen els procediments per definir el perfil i la provisió dels llocs de treball docents.⁴⁴ I, tocant a l'ensenyament universitari, al llarg de l'any s'aproven també diverses mesures, com ara, a tall d'exemple i per totes, la Resolució ECO/1244/2014, de 23 de maig, per la qual s'aproven les bases reguladores i s'obre la convocatòria d'ajuts a les universitats de Catalunya per a actuacions de foment i ús de les llengües en l'àmbit universitari (Interlingua 2014),⁴⁵ o la Resolució ECO/978/2014, de 2 de maig, per la qual s'aproven les bases reguladores i s'obre la convocatòria d'ajuts per a tesis doctorals en català.⁴⁶

Val a dir que, en aquest àmbit de l'ensenyament universitari, l'Institut Ramon Llull hi continuarà assumint un paper rellevant. Seguint la dinàmica d'anys precedents, durant aquest període estudiat l'Institut convocarà subvencions per tal d'estendre l'ús de la llengua catalana en diferents sectors afins. Aquest és el cas, a tall d'exemple i per totes, de la resolució de l'Institut Ramon Llull per la qual es modifica la Resolució de 13 de desembre de 2013, per la qual s'obre la convocatòria per a la concessió de subvencions, en règim de concurrència competitiva, a universitats del domini lingüístic del català per organitzar seminaris i activitats de reflexió en el camp de les humanitats i les ciències socials amb universitats de fora del domini lingüístic durant l'any 2014;⁴⁷ la resolució per la qual s'obre la convocatòria per a la selecció de professorat d'estudis catalans a universitats de fora del domini lingüístic per al curs acadèmic 2014-2015,⁴⁸ o la resolució per la qual s'atorguen ajuts a universitats de fora del domini lingüístic de la llengua catalana per contribuir al finançament de la docència d'estudis catalans durant el curs 2014-2015.⁴⁹

I, enllaçant encara amb el procés de normalització de la llengua catalana en l'àmbit de l'ensenyament universitari, convé ressenyar també les activitats impulsades des de la Xarxa Vives d'Universitats. Durant l'any 2014, les universitats dels territoris de parla catalana celebren el vintè aniversari de creació de la Xarxa Vives d'Universitats amb un programa commemoratiu d'activitats. Es commemora una història d'èxit, atès que la Xarxa, al llarg d'aquests anys, ha crescut de 13 a 21 universitats. Avui la regió universitària Vives és un espai internacional de coneixement i una plataforma de serveis i d'acció conjunta especialment activa en la normalització de la llengua catalana.⁵⁰ Tot plegat té lloc quan la regió Vives es consolida, una edició més, com una de les destinacions preferides pels universitaris europeus que participen al programa Erasmus, i serveix d'ocasió per donar més visibilitat a la llengua i la cultura catalanes.⁵¹

Dit això, l'ensenyament de la llengua catalana continuarà centrant, un any més, noves iniciatives que es projectaran en el pla normatiu. Aquest és el cas del Decret 3/2014, de 7 de gener, pel qual es modifica el Decret 152/2001, de 29 de maig, sobre avaluació i certificació de coneixements de català,⁵² o, a tall d'exemple i per totes, la Resolució CLT/211/2014, de 3 de febrer, per la qual es convoquen les proves per a l'obtenció dels certificats de llengua catalana de la Direcció General de Política Lingüística.⁵³

DSPC-P 49 i BOPC 272.

44 [DOGC núm. 6591, de 27 de març de 2014.](#)

45 [DOGC núm. 6639, de 6 de juny de 2014.](#)

46 [DOGC núm. 6620, de 12 de maig de 2014.](#)

47 [DOGC núm. 6588, de 24 de març de 2014.](#)

48 [DOGC núm. 6627, de 21 de maig de 2014.](#)

49 [DOGC núm. 6629, de 23 de maig de 2014.](#)

50 Per a una ampliació, vegeu <http://www.vives.org>.

51 Val a dir que durant aquest 2014 s'aprova també l'Ordre ENS/105/2014, de 27 de març, per la qual es dóna publicitat del programa Erasmus+ i de la convocatòria corresponent a l'any 2014, i s'adapta el marc general que regeix les convocatòries europees del programa Erasmus+ a Catalunya per a les accions que són competència del Departament d'Ensenyament (publicada al [DOGC núm. 6601, de 10 d'abril de 2014](#)).

52 [DOGC núm. 6536, de 9 de gener de 2014.](#)

53 [DOGC núm. 6557, de 7 de febrer de 2014.](#)

4 Un apunt a la protecció jurídica de l'occità

Durant l'any 2014 es debatrà a l'hemicicle català una iniciativa legislativa especialment rellevant: la Proposició de llei de règim especial d'Aran, que acabarà aprovant el Ple del Parlament a la sessió tinguda el 21 de gener de 2015. Concebuda amb l'objectiu d'esdevenir un instrument clau en el procés de reconeixement i protecció de l'occità en la seva variant aranesa, en tant que llengua pròpia del territori, marcarà un punt d'inflexió en l'estatus jurídic reconegut d'Aran.⁵⁴

Dit això, al llarg de l'any 2014 s'aprova una disposició reglamentària també especialment rellevant pel que fa a la protecció de la llengua occitana. Per Decret 12/2014, de 21 de gener, s'atorga a l'Institut d'Estudis Aranesi el caràcter d'acadèmia i d'autoritat lingüística de l'occità, llengua pròpia a la Val d'Aran i oficial a Catalunya.⁵⁵ El decret esmentat configura l'Institut d'Estudis Aranesi com una corporació de dret públic independent de les administracions públiques. Entre d'altres previsions, estableix que el seu objecte se centrarà en l'alta investigació i l'estudi de l'aranès, així com en l'establiment dels criteris de normativa d'acord amb els principis de la *Gramatica occitana* de Loís Alibèrt i les *Normes ortogràfiques der aranès*, com a part integrant de l'espai lingüístic i cultural occità. Així mateix, es preveu que haurà de col·laborar, de conformitat amb aquests mateixos principis, amb entitats acadèmiques, de recerca o culturals reconegudes per les institucions públiques de l'espai occità en l'establiment de la normativa lingüística de referència per al conjunt de la llengua occitana.

En tot cas, per fer possible aquest encàrrec, el decret precisa que l'Institut d'Estudis Aranesi pot crear altres societats filials o òrgans consultius d'acord amb el que prevegin els seus estatuts. D'aquesta manera, se'l configura com la màxima institució encarregada d'establir i actualitzar la normativa lingüística de l'aranès. Esdevé l'autoritat per a l'assessorament que, en matèria de llengua occitana, aranès a Aran, li sigui sol·licitat per les administracions públiques i els organismes que en depenen, i també pels centres d'ensenyament públics i privats i pels mitjans de comunicació de titularitat pública, d'acord amb l'article 4 de la Llei 35/2010, d'1 d'octubre, de l'occità, aranès a Aran.

Coetàniament, al Ple del Parlament de Catalunya es debat i s'acaba aprovant la Moció 85/X, sobre la singularitat d'Aran,⁵⁶ en què es reitera el compromís de l'hemicicle expressat a la Moció 21/X, sobre l'exercici de l'autogovern del poble aranès, en el sentit de reconèixer, emparar i respectar la singularitat nacional, dins de Catalunya, d'Aran, entitat territorial objecte d'una particular protecció per mitjà d'un règim jurídic especial. Partint d'aquesta base, la moció estableix que, amb aquesta finalitat, i en coherència amb el que han demanat les institucions araneses, el Parlament de Catalunya dóna suport a la ponència conjunta que redacta la llei del règim especial d'Aran i l'insta a aprofundir i a accelerar els treballs per tal que es pugui debatre i aprovar la llei en el termini més breu possible, tot assumint que Aran és una entitat territorial singular, única i autònoma, que ha de tenir un encaix igualment singular dins l'organització territorial de Catalunya. Per tant, respecte a la divisió del territori de Catalunya en comarques i vegueries, el Parlament considera que tant la nova llei de governs locals com la llei del règim especial d'Aran han de mantenir i concretar el principi d'acord segons el qual Aran no es pot incloure en cap divisió territorial de Catalunya que no sigui ell mateix, d'acord amb l'article 3 de la Llei 16/1990, de 13 de juliol, sobre el règim especial de la Vall d'Aran. Així mateix, als efectes que aquí interessin, en aquesta moció el Ple de l'hemicicle insta el Govern a continuar defensant des dels àmbits polític, jurídic i educatiu el caràcter vehicular de la llengua occitana, aranès a Aran, en el sistema educatiu al territori d'Aran, i també el seu caràcter preferent en l'ús de les administracions públiques que presten serveis a Aran, d'acord amb els articles 6 i 36 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. S'hi afegeix, entre d'altres previsions, que cal garantir els recursos i els mitjans públics per a la difusió de l'aranès i per ajudar a impulsar-ne l'ús social.

I, a tall de conclusió d'aquesta crònica legislativa, convé subratllar també que durant l'any 2014 s'aproven i es publiquen al DOGC altres disposicions reglamentàries d'incidència en l'estatus i el reconeixement de la llengua occitana. Aquest és el cas, a tall d'exemple i per totes, de l'Ordre PRE/108/2014, de 7 d'abril, per

⁵⁴ Vegeu l'expedient de tram. 202-00055/10. Aprovada pel Ple del Parlament a la sessió núm. 47, de 21 de gener de 2015. Publicat al DSPC-P núm. 92, de 21 de gener.

⁵⁵ [DOGC núm. 6546, de 23 de gener de 2014.](#)

⁵⁶ Tram. 302-00123/10. Aprovada pel Ple del Parlament a la sessió núm. 27, tinguda el 27 de febrer de 2014. Vegeu DSPC-P 50 i BOPC 272.

la qual es modifiquen les bases reguladores del procediment per a la concessió de subvencions estructurals per a l'edició de publicacions periòdiques en suport de paper en català o en aranès, aprovades per l'Ordre PRE/125/2013, de 17 de juny;⁵⁷ la Resolució CLT/1182/2014, de 22 de maig, de segona convocatòria per a la concessió de subvencions, en règim de concurrència no competitiva, a la producció editorial en català i en occità, i per a l'edició de partitures de professionals de la composició musical de Catalunya,⁵⁸ o l'Edicte del Consell General d'Aran sobre aprovació definitiva de la modificació del Decret regulador de les certificacions d'aranès.⁵⁹

57 [DOGC núm. 6601, de 10 d'abril de 2014.](#)

58 [DOGC núm. 6634, de 30 de maig de 2014.](#)

59 [DOGC núm. 6661, de 10 de juliol de 2014.](#)